
IŚĆ W STRONĘ SŁOŃCA

Janusz Kruk Andrzej Mogielnicki

Iść, ciągle iść w stronę słońca
W stronę słońca aż po horyzontu kres
Iść, ciągle iść - tak bez końca
Witać jeden przebudzony właśnie dzień
Wciąż witać go, jak nadziei dobry znak
Z ufnością tą, z jaką pierwszą jasność odśpiewuje ptak

Iść, ciągle być w tej podróży
Którą ludzie prozaicznie życiem zwa
Iść, zawsze iść jak najdłużej
Za plecami mieć nadciągającą noc
Z najprostszych słów swój poranny składać wiersz
W kolorach dwóch raz zobaczyć to, co niewidzialne jest

Iść, ciągle iść, trafiać celnie
W zawianej piaskiem prawdy ślad

Być, sobą być niepodzielnie
Oczami dziecka mierzyć świat
Iść, ciągle iść w stronę słońca
W stronę słońca aż po horyzontu kres

Iść, ciągle iść w stronę słońca (w stronę słońca)
W stronę słońca aż po horyzontu kres

Iść, ciągle iść w stronę słońca
W stronę słońca aż po horyzontu kres

Iść, ciągle iść w stronę słońca (w stronę słońca)
W stronę słońca aż po horyzontu kres